

[S. Rasmussen.]

Som det fremgaar af Betænkningen og af det af os stillede Ændringsforslag, der ikke er et Ændringsforslag til selve Reguleringsforslaget, ønsker vi, at der samtidig gennemføres en Kornordning. Selve Reguleringsforslaget har vi ikke ment det rigtigt at stille noget Ændringsforslag til, selv om vi synes, det indeholder enkelte Ting, der ikke er helt heldige. Det vil jeg senere gøre et Par Bemærkninger om.

Jeg paaskønner, at Udvalgets ærede Ordtører i Dag har givet Udtryk for, at vi ikke har stillet vort Forslag som et Ultimatum og sagt, at det var det eneste Forslag, vi kunde tænke os gennemført i Forbindelse med Svinereguleringen. Det var nemlig ikke vor Mening, at det var den eneste Kornordning, vi kunde tænke os i Forbindelse med Svinereguleringen. Jeg paaskønner ligeledes, at den ærede Ordfører gav Udtryk for, at man ikke fra nogen Side i Udvalget principielt havde udtalt sig imod en Kornordning, men at man, som han rigtigt sagde, mente, at man ikke paa nærværende Tidspunkt kunde tage Sagen op til Forhandling. Jeg beklager i høj Grad, at dette har været Tilfældet. Det forekommer mig, at der burde have været Tid til at behandle et saa vigtigt Forslag som dette i Udvalget, saa man kunde faa undersøgt, om der var Mulighed for Gennemførelse af en Kornordning i Forbindelse med det foreliggende Forslag.

Mit Parti har den bestemte Opfattelse, at skal Landbruget genvinde sin Rentabilitet, hvilket man sikkert fra alle Sider ønsker, saa maa Kornet betales med en Pris, der fuldt ud dækker Produktionsomkostningerne. Vi mener, at hvis man fik en saadan Kornordning som den, vi har foreslaaet, vilde dette kunne naas. Nu er Stillingen jo i det store og hele den — det indrømmer jeg —, at Landbrugerne faar deres hjemmeavlede Korn betalt med en højere Pris end Produktionsprisen, og at de endda tjener paa det indkøbte Korn, som dels faas fra Udlandet, dels købes af andre Landmænd her i Landet, som ikke kan fodre deres Korn op selv. Vi underkender ikke dette, og vi er tillige klar over, at for det mindre Landbrugs Vedkommende, for en ikke saa ringe Procentdel af Danmarks Landbrugers Vedkommende, vil man gennem den Svineregulering, som den højtærede Landbrugsminister nu faar Bemyndigelse til at gennemføre, faa en god Ordning. Jeg tror, man maa sige, at de mindre Landbrugere i saa Henseende har

haft en god Mand i den højtærede Landbrugsminister. Men da den højtærede Landbrugsminister dog vel føler sig som Minister ikke blot for Husmændene og en stor Del af Gaardmændene, men for det samlede Landbrug og derfor ønsker at gøre, hvad der kan gøres, for Landbruget som Helhed og ikke blot for en enkelt Gruppe — om end det er en ret stor Gruppe inden for Landbruget, der hjælpes betydeligt gennem dette Forslag, da netop Svinehold i Øjeblikket er den mest rentable Del af Landbrugsbedriften —, saa forstaar jeg ikke rigtig, at han ikke nu vil være med til en Kornordning. Man var dog tidligere, som det ogsaa blev udtalt før, fra den Side indforstaaet med, at der maatte en Kornordning til for at hjælpe paa dette Forhold. At man nu stiller sig anderledes, beklager jeg i høj Grad, og jeg vil alligevel se, naar der nu skal stemmes om vore Ændringsforslag, hvorledes Afstemningen falder ud i dette høje Ting med Hensyn til et saadant Spørgsmaal.

Fra alle Sider erkendes det som nævnt, at der maaske nok var Grund til en Kornordning, men ikke paa nærværende Tidspunkt, siges der. Saa er det, jeg spørger: Ja, men hvornaar vil man da stille Forslag om en Kornordning? Vil den højtærede Landbrugsminister maaske gøre det i nær Fremtid? Kan vi faa en Udtalelse fra den højtærede Minister om, at han eller maaske andre her i Tinget vil stille Forslag om en Kornordning, naar man dog principielt ikke har noget imod den! Vi er af den absolutte Overbevisning, at kun hvis Kornet her i Landet betales med en saadan Pris, at det kan betale Dyrkningsomkostninger o. s. v., vil man kunne genskabe det, som man gerne vil genskabe i Landbruget, Rentabiliteten. Vi tror, at det bedste Middel dertil vil være netop det, som jeg her har peget paa. Vi ser desværre Arbejdsløsheden stige stærkt i disse Tider til Trods for den gode Beskæftigelse, der er inden for Industrien. Jeg forstaar ikke, at der under disse Omstændigheder kan være en meget stor Arbejdsløshed, men vi mener, at hvis man vilde give Landbruget saadanne Kaar, at det turde inklade sig paa Nyopførelser, Nyanskaffelser, Forbedringer af Bygninger og andet, saa vilde der netop deri kunne findes en Hjælp til Arbejdsløshedens Formindskelse. Ogsaa derfor stiller vi det foreliggende Ændringsforslag.

Jeg sagde før, at der var et Par enkelte Ting i Reguleringsforslaget, som efter min Mening ikke er helt rigtige, men som vi jo ikke har haft nogen Indflydelse paa.